

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.849 van 25 april 2000
in de zaak A. 86.261/VII-19.195.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VRIJENS,
kantoor houdende te GENT
A. Van Lokerenstraat 16

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Turkse nationaliteit, op 23 augustus 1999 heeft
ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te
vorderen van de beslissing van de Minister van
Binnenlandse Zaken van 7 juli 1999 tot verwerping van
een verzoek tot herziening, aan de verzoekende partij
betekend op 4 augustus 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 4 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 maart 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat B. VRIJENS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van Turkse nationaliteit, treedt op 24 juli 1996 in het huwelijk met de tot vestiging gemachtigde Turkse G. K.. Op 21 oktober 1996 dient verzoeker een visumaanvraag in, in het kader van gezinshereniging te Ankara. Op 30 oktober 1996 komt verzoeker België binnen met een Turks nationaal paspoort dat voorzien is van een visum. Er wordt hem een attest van immatriculatie afgeleverd op 18 april 1997.

1.2. Op 26 juni 1997 verklaart verzoekers echtgenote bij de politie van Gent dat verzoeker en zij niet meer samenwonen.

1.3. Op 6 augustus 1997 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te

verlaten. Verzoeker dient op 3 september 1997 een verzoek tot herziening in. Volgens het advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen van 20 januari 1999 is het verzoek tot herziening gegrond.

1.4. Op 7 juli 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot verwerping van een verzoek tot herziening.

1.5. De bestreden beslissing luidt als volgt :

"(...)

Gelet op het verzoek tot herziening door betrokkene ingediend op 4 september 1997;

Gelet op het advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen van 20 januari 1999 die besluit dat het verzoek tot herziening gegrond is, omdat niet kan worden aangetoond dat XXX in het huwelijk zou zijn getreden met een in België gevestigde vrouw uitsluitend met de bedoeling hier verblijfsrecht te bekomen;

Overwegende dat artikel 10 van hogergenoemde wet de vreemdeling die wenst beroep te doen op gezinshereniging, oplegt niet alleen de intentie te hebben te komen samenwonen met zijn echtgenote, maar ook effectief en blijvend samen te wonen; dat de bedoeling van dit artikel niet alleen is huwelijken te vermijden die als enige bedoeling de vestiging in het Rijk hebben (waarvan het juiste gevolg de nietigverklaring van het huwelijk is), maar ook de nieuwe immigratie te beperken tot personen die een effectief familieleven hebben;

Overwegende dat er maar beperkte tijd samenwoont is geweest, namelijk van 30 oktober 1996 tot einde april 1997.

Het verzoek tot herziening is verworpen.

(...)"

2.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 10, 1, 41, 23 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, doordat het verzoek tot herziening door de Commissie van Advies voor Vreemdelingen gegrond werd verklaard, dat de Minister van Binnenlandse Zaken heeft nagelaten uitdrukkelijk te motiveren waarom het advies van voornoemde Commissie niet werd gevolgd, dat de motivering van de bestreden beslissing bezwaarlijk afdoende kan worden genoemd en het advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen geenszins wordt weerlegd, dat door de Minister van Binnenlandse Zaken met een aantal duidelijke en niet-betwistbare feiten geen rekening werd gehouden, met name :

"- Dat verzoeker wel degelijk de bedoeling had om effectief en blijvend samen te wonen met zijn echtgenote, blijkt uit het feit dat het huwelijk er is gekomen ook op vraag van verzoekers echtgenote en verzoeker, na het verstoren van hun verstandhouding, alle nodige verzoeningspogingen heeft ondernomen; aldus geeft (heeft) verzoeker nog een poging ondernomen om zijn echtgenote voor zich te winnen, en alzo werd door verzoeker op het Vredegerecht van het Zevende kanton Gent een verzoekschrift overeenkomstig artikel 223 van het Burgerlijk Wetboek neergelegd. Het is verzoeker die in eerste instantie door zijn echtgenote werd gedagvaard tot echtscheiding. Omdat er geen andere uitweg meer was, heeft hij ingestemd met een procedure echtscheiding door onderlinge toestemming.

- Uit de door verzoeker voorgelegde, en door de Commissie van Advies voor Vreemdelingen gevolgde argumentatie, blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker en zijn echtgenote bijna een jaar hebben samengewoond. Dat de familie van de echtgenote van verzoek(st)er op haar een enorme invloed had in

zoverre dat verzoekers echtgenote meer bij haar ouders verbleef dan in de echtelijke woonst. In juli 1997 diende verzoeker dan vast te stellen dat zijn echtgenote de echtelijke woonst had verlaten, om opnieuw bij (met) haar ouders te gaan samenwonen.

De periode van effectief samenwonen (bijna een jaar) is wel degelijk afdoende en in overeenstemming met art. 10, alinea 1, 4/ van de Vreemdelingenwet, zodat de bestreden (beslissing) niet alleen niet werd gemotiveerd, maar bovendien in strijd is met bovenvermeld wetsartikel.";

2.1.2. Overwegende dat het advies van 20 januari 1999 van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen luidt :

"Het niet meer samenwonen van het echtpaar is het gevolg van het verstoren van de verstandhouding tussen de echtgenoten, waarbij vooralsnog niet kan worden aangetoond dat XXX in het huwelijk zou zijn getreden met een in België gevestigde vrouw uitsluitend met het oogmerk alhier verblijfsrecht te bekomen.

Het verzoek tot herziening is derhalve gegrond.";

2.1.3. Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken de adviezen van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen niet dient te volgen; dat evenwel in geval van een afwijkende beslissing op Hem de verplichting rust die te motiveren met vermelding van de redenen; dat het determinerend motief van de bestreden beslissing luidt :

"Overwegende dat artikel 10 van hogergenoemde wet de vreemdeling die wenst beroep te doen op gezinshereniging, oplegt niet alleen de intentie te hebben te komen samenwonen met zijn echtgenote, maar ook effectief en blijvend samen te wonen; dat de bedoeling van dit artikel niet alleen is huwelijken te vermijden die als enige bedoeling de vestiging in het Rijk hebben (waarvan het juiste gevolg de nietigverklaring van het huwelijk is), maar ook de nieuwe immigratie te beperken tot personen die een effectief familieleven hebben;

Overwegende dat er maar beperkte tijd samenwoont is geweest, namelijk van 30 oktober 1996 tot einde april 1997.

Het verzoek tot herziening is verworpen.";

2.1.4. Overwegende dat de bestreden beslissing de essentie van het advies, met name dat vooralsnog niet kan worden aangetoond dat verzoeker in het huwelijk zou zijn getreden met een in België gevestigde vrouw uitsluitend met het oogmerk hier verblijfsrecht te bekomen, niet heeft beantwoord; dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat verzoeker enkel de bedoeling had om zich in het Rijk te vestigen, zodat de bestreden beslissing op het eerste gezicht niet draagkrachtig is; dat het tweede middel ernstig is;

3. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel op afdoende en overtuigende wijze doet gelden dat de uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten erop neerkomt dat hij in de onmogelijkheid verkeert om de echtscheidings-procedure effectief te volgen;

4.

Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden bevolen;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 7 juli 1999 tot verwerping van een verzoek tot herziening, aan XXX betekend op 4 augustus 1999;

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in
openbare terechtzitting, op vijftientwintig april
tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.